



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 784/2016
06.07.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.Л., због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези са ставом 1. тачка 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Л., адвоката А.Л. из Ш., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу К. 65/14 од 19.04.2016. године и 2 Кв. бр. 94/16 од 28.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 06.07.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Л., адвоката А.Л. из Ш., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу К. 65/14 од 19.04.2016. године и 2 Кв. бр. 94/16 од 28.04.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Шапцу К. 65/14 од 19.04.2016. године, у ставу првом, према окривљеном Р.Л. одређен је притвор на основу члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП, с тим да притвор по том решењу има трајати до 60 дана и исти се рачуна од дана лишења слободе Р.Л. У ставу другом решења, наведено је да је против решења дозвољена жалба у року од три дана од пријема истог већу тог суда, с тим што жалба не одлаже извршење решења. Решењем истог суда ЗК. 65/14 од 22.04.2016. године исправљено је наведено првостепено решење у ставу другом тако што је наведено да је против првостепеног решења дозвољена жалба Апелационом суду у Новом Саду која не одлаже извршење решења.

Решењем Вишег суда у Шапцу 2 Кв. бр. 94/16 од 28.04.2016. године, одбачена је као преурањена жалба браниоца окривљеног Р.Л., адвоката А.Л. изјављена против решења Вишег суда у Шапцу К. 65/14 од 19.04.2016. године, које је исправљено решењем истог суда К. бр. 65/14 од 22.04.2016. године.

Бранилац окр. Р.Л., адв. А.Л., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1), став 2. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев својом пресудом и укине оба побијана решења Вишег суда у Шапцу и предмет врати на поновни поступак и одлучивање у смислу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Р.Л., адв. А.Л., је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче да је побијано првостепено решење о одређивању притвора донело ненадлежно судеће веће, које није могло доносити никакве одлуке с обзиром да дана 18.04.2016. године није ни одржано рочиште и да је за одлучивање било надлежно ванрасправно веће из члана 21. став 6. ЗКП и осим тога, да је за кривично дело у питању надлежан основни суд, а не виши суд, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП. На исту повреду закона бранилац указује и наводима захтева да је другостепено решење донето од стране ненадлежног суда јер је за одлучивање о жалби надлежан непосредно виши суд, у конкретном случају Апелациони суд у Новом Саду.

Надаље, као разлог подношења захтева бранилац истиче повреду одредаба скраћеног поступка из члана 495. до 511. ЗКП и члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП и с тим у вези наводи да је притвор окривљеном одређен на основу члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП, односно према правилима редовног поступка, а да се у конкретном случају ради о скраћеном поступку, у којем притвор не може трајати дуже од 30 дана и други су разлози за одређивање притвора, чиме конкретно указује на повреду одредаба члана 498. ЗКП. Такође оспорава постојање разлога из члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП и с тим у вези утврђења чињеница о разлозима неприступања окривљеног на рочиште које су утврђене првостепеним решењем, истичући да се окривљени не крије и не избегава да дође на главни претрес нити постоје друге околности које указују на опасност од бекства.

Међутим, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда и против поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП, ни због повреду одредаба члана 211. став 1. тачка 1) и члана 498. ЗКП, на које повреду се указује у предметном захтеву, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Р.Л. оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.